

عنوان مقاله:

اثر حرارت بر خصوصیات مکانیکی و دوام بتن خودتراکم حاوی سنگدانه بازیافته و الیاف

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندها:

سبحان عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی عمران، دانشگاه آیت الله بروجردی (ره)، بروجرد، ایران.

مسعود احمدی - استادیار، گروه مهندسی عمران، دانشگاه آیت الله بروجردی (ره)، بروجرد، ایران.

احمد دالوند - دانشیار، گروه مهندسی عمران، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

استفاده از بتن خودتراکم در سالهای اخیر، بسیار گسترش یافته و تحقیقات بسیاری برای مطالعه خواص مکانیکی آن انجام شده است. حرارت بالا یکی از مهم ترین فرآیندهای زوال فیزیکی است که دوام سازه بتنه را تحت تأثیر قرار می دهد. در دماهای بالا کاهش مقاومت، ترکخوردگی و در شرایط خاص، خرد شدن ممکن است اتفاق بیافتد، اما با اضافه نمودن الیاف و استفاده از مصالح مناسب می توان آنرا به حداقل رساند. بنابراین در این تحقیق اثر حرارت بر خصوصیات مکانیکی بتن خودتراکم حاوی سنگدانه بازیافته و الیاف بررسی شده است. نتایج نشان داد که استفاده از الیاف فولادی و سنگدانه گرانیتی، باعث افزایش مقاومت فشاری، خمشی و کششی می شود. همچنین با افزایش میزان سنگدانه گرانیتی و الیاف، میزان قابلیت عبور بتن از میلگرد کاهش پیدا می کند. در نهایت با افزایش دما، مقاومت فشاری، کششی و خمشی نمونه ها کاهش می یابد.

کلمات کلیدی:

بتن خودتراکم، بتن بازیافته، بتن الیافی، تأثیر حرارت، الیاف فولادی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613767>

